

Prego Festa Major 2008

Glosa dels guardonats amb les plaques i medalles de la Ciutat

Abans de sentir el parlament del nostre Pregoner i amic, Josep Borell, voldria, com es costum, fer la glosa dels guardonats amb les plaques i medalles de la Ciutat que, com heu vist, enguany ofereix una relació excepcional. Són moltes les institucions ciutadanes que se n'han fet mereixedores d'una Placa de la Paeria per la seva tasca al servei de la societat lleidatana, realitzada durant un dilatat període de temps. També són moltes les persones que s'han fet mereixedores d'una Medalla de la Ciutat per la seva destacada trajectòria en la seva comesa professional i la seva dedicació i entrega a la nostra primera institució ciutadana.

L'any passat en va fer cinquanta-u de la creació del Col·legi d'Enginyers Industrials de Lleida, el qual, durant aquest llarg període de temps, ha estat un suport molt important pel desenvolupament de la indústria a la nostra ciutat, i a tot el nostre territori; ocupant-se, igualment, d'aquelles qüestions que interessen tota la societat, de la que és un bon exemple la seva preocupació en el transcurs de les darreres setmanes per la qüestió de l'aigua, com a factor estratègic de creixement i, per tant, com a possible fre al desenvolupament en temps de limitació de la seva disponibilitat.

El Col·legi d'Enginyers Tècnics Industrials, per la seva banda, ha complert cinquanta anys de la seva existència. La seva trajectòria, ha compartit la dels enginyers superiors en la promoció industrial de Lleida, assegurant el bon funcionament de les empreses industrials. Uns i altres han destacat en promovent els ensenyaments tècnics d'enginyeries universitàries, per donar resposta a les necessitats de tècnics qualificats que demanda el territori, i que facilita la Universitat de Lleida. Uns i altres s'han fet mereixedors de la Placa de La Paeria al mèrit científic i investigador. Per molts anys.

Una altra institució lleidatana que compleix cinquanta anys d'existència és el Col·legi Episcopal. En aquest període de temps, més de 8.000 alumnes, procedents de més de 6.000 famílies de Lleida i de les nostres comarques, han passat per les seves aules on han rebut una educació completa, acabada amb el batxillerat o en la formació professional. El compromís del Col·legi Episcopal amb la societat lleidatana ha estat, en tot moment, intens. A més del premi de literatura jove Mn. Agustí Bernaus, de la Biennal d'Art Víctor Pallarès, i dels seus èxits esportius en voleibol; cal destacar la mostra Expotècnia, de realitzacions dels alumnes de formació professional; i la seva proposta de transformació del Parc de les Basses, feta pels alumnes del batxillerat artístic, la primera proposta que n'ha inspirant d'altres. El Col·legi Episcopal de Lleida, per la seva dilatada tasca educativa i el seu compromís ciutadà, s'ha fet mereixedor de la Placa de la Paeria al Mèrit Educatiu. Continueu amb la vostra magnífica feina.

També l'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya (INEFC) de Lleida, adscrit a la Universitat de Lleida, s'ha fet mereixedor de la Placa de la Paeria al Mèrit Esportiu, per la seva dedicació, des de la seva creació l'any 1982, a la formació d'especialistes universitaris en la docència dels diferents esports, i en la recerca en col·laboració amb els centres d'alt rendiment esportiu. Des de la Paeria hem tingut sempre cura de la pràctica esportiva de lleidatanes i lleidatans, per raons de salut física, de formació personal i de generació de cohesió social entre els joves. L'INEFC de Lleida ha destacat en el seu suport a les activitats esportives de la ciutat, seguint aquests mateixos objectius que, desitjo, pugui seguir aconseguint durant molts anys.

No hi ha cap dubte que un dels nostres equips esportius més destacats, i que amb més il·lusió segueixen lleidatanes i lleidatans, és el Lleida Basquet. Als deu anys de la seva creació, a partir d'una base modesta i d'una tenaç voluntat de superació, ens ha fet gaudir emocionants temporades de competició, en les que hem vibrat amb els jugadors, i hem compartit esperances i problemes amb els directius del club. El nostre desig, en fer concedir la merescuda Placa de la Paeria al Mèrit Esportiu, a més del reconeixement que suposa per la gran tasca realitzada fins a la data, és que també sigui un esperó per rel·lançar l'equip amb força, per a que assoleixi noves fites en les properes competicions, portant sempre ben alt el nom de Lleida.

Una altra institució lleidatana que ha complert mig segle d'ençà de la seva creació, és el Gremi de Perruquers de Lleida. La seva llarga durada com a associació professional, l'ha fet mereixedora de la Placa de la Paeria al Mèrit Cultural i Artístic. És tracta, per tant, d'un reconeixement pels cinquanta anys de constància associativa i, vull remarcar-ho, per la seva contribució al benestar de les persones en la seva imatge individual, amb l'aplicació d'un ofici artesà que fa de cada perruquer un creador que personalitza la seva creació en tots i cadascun dels seus clients, gairebé sempre també amics. La meva enhorabona.

De tots els valors que componen la vida ciutadana en comú, la solidaritat és, sens dubte, l més important. Per això la Paeria reconeix el mèrit solidari a aquelles persones, entitats i institucions ciutadanes que han excel·lit en la pràctica continuada d'aquest valor ciutadà tan preuat. Aquest és el cas de la celebració dels cinquanta anys de Colònies de vacances de la Fundació Verge Blanca, creadora d'una oportuna combinació entre el lleure i l'educació, amb aquest servei, així com altres activitats destinades a joves necessitats d'atencions especials, impliquen a una important xarxa de voluntariat, exemplar en la nostra ciutat, i que l'ha fer mereixedora de la Placa de la Paeria al Mèrit a la Solidaritat.

Si l'atenció als més joves és cabdal per al benestar, present i futur, de la nostra societat, l'atenció als més grans, després d'haver dedicat tota una vida al treball i de continuar actius passada la jubilació, és mereixedora del reconeixement de lleidatanes i lleidatans, per la seva constància en romandre actius i per la seva actitud plenament solidària amb tota la gent gran. Per això han estat guardonades amb la Placa de la Paeria al Mèrit a la Solidaritat, amb motiu de complir vint-i-cinc anys de la seva existència, l'Associació de Gent Gran sant Anastasi, la Llar Municipal de Jubilats de Bonaire, l'Associació Municipal de Jubilats i Pensionistes "Arquès" de Rufeia; i la Llar Municipal de Jubilats de Santa Teresina.

Portar una vida activa després de la jubilació, especialment si aquesta activitat va adreçada a millorar la qualitat de vida de molts conciutadans, és una manera de fer, i de viure, que fa de la jubilació una autèntica ocasió de joia, quin és el significat de jubilació. La Paeria, d'ençà del retor de la democràcia, ha dedicat una part important de recursos a fer efectiva la joia jubilar de la nostra gent gran. Però han estat les jubilades i els jubilats els veritables artífex de la gran tasca acomplerta en aquests vint-i-cinc anys. L'Ajuntament ha posat els instruments, els nostres conciutadans més grans han fet possible l'èxit continuat de la seva tasca solidària. Que ho pugueu seguir fent molts anys més.

La tasca col·lectiva al servei de ciutadanes i ciutadans, feta durant molts anys per institucions, entitats i associacions és, com posem de manifest amb els guardons atorgats, un dels nostres punts d'orgull. La tasca realitzada per ciutadanes i ciutadans, a títol individual però amb importantíssimes repercussions en els diferents àmbits de la vida ciutadana, és també un motiu de profunda satisfacció, que volem fer pública atorgant-los-hi el màxim guardó de la Paeria: la medalla de la ciutat.

Alguns dels qui se'n van fer mereixedors, ens van deixar abans de poder-los-hi agrair la tasca realitzada. Un va ser un conegut creador lleidatà. Tres d'ells van ser regidors del nostre Ajuntament, podent dir que van morir a peu d'obra, de l'obra que van edificar, des del govern municipal però també des de l'oposició, al servei de tota la ciutadania.

Miquel Roig Nadal ens va deixar fa uns pocs dies. Membre d'una nissaga familiar dedicada al comerç, tenia una faceta artística que va desenvolupar tota la seva vida, en els seus reconeguts dibuixos que tenien per tema la dansa, dibuixos que li van fer merèixer el renom de "llapis ballarí". Cinquanta anys enrere ja va rebre premis a Londres, pels figurins i decorats per al ballet El Trencanous i, ara ha fet vint anys, va ser nomenat membre de l'Associació parisenca de Pintors i Escultors de Dansa. Aquests reconeixements i la seva presència internacional en moltes ciutats d'Europa, així com la seva identificació amb la dansa que ell va promoure des del dibuix i la pintura, han fet mereixedor Miquel Roig Nadal, a títol pòstum, de la medalla de la Ciutat. Restarà sempre present en la nostra memòria.

El regidor de la Paeria, i amic, Benet Tugues ens va deixar fa ja algun temps, després d'haver treballat amb intensitat, tot i la seva malaltia, de manera especial en els àmbits de l'economia i l'hisenda municipals. En aquests àmbits fa ver aportacions importants, no exemptes de crítiques a la política del govern, manifestant-se en tot moment partidari d'arribar a plasmar amb acords el màxim consens possible entre totes les parts implicades en cada debat de la corporació municipal. De Benet Tugues ens quedarà aquesta voluntat de servei a la ciutat, la fermesa de la seva vocació política i la generositat de la seva dedicació fins al final. Per això hem volgut recordar-lo amb la Medalla de la Ciutat, concedida a títol pòstum.

Fa molt pocs dies la Paeria va perdre en la persona de Xavier Aluja un del seus millors regidors. Vull recordar que l'amic Xavier va tenir importants responsabilitats de govern. Va posar de manifest la seva vocació de servei a la nostra comunitat, realitzant una tasca difícil i compromesa, en la qual va obtenir excel·lents resultats. Xavier Aluja era membre d'una família caracteritzada per la seva vocació de fer coses per a la ciutat. D'aquesta saba, doncs, va sorgir la persona vinculada a la cultura popular i a l'associacionisme veïnal que, un cop regidor, va impulsar des de la Paeria com a regidor del centre Històric i com a regidor de drets civils, en un moment clau en els fluxos migratoris a Lleida, amb l'organització de l'atenció als nous vinguts i amb la creació d'una original Assemblea Municipal de les Religions, que ha estat imitada en altres municipis. També a l'amic Xavier el recordarem amb la Medalla de la Ciutat, concedida a títol pòstum.

També l'amic Candi Vilafañe, el meu estimat amic, l'amic estimat de tots i de totes els qui varem tenir el privilegi de compartir amb ell amistat i treball, ha estat una gran pèrdua per a la Paeria i per a tota la ciutat, que difícilment podrem reemplaçar. Tenim ben present al Candi, en la seva cadira de rodes, incansable en la seva tasca, malgrat les limitacions evidents, que no van ser inconvenient per a dedicar tota la seva vida als altres. Als qui tenien alguna mena de discapacitat i als que tenien alguna altre mena de mancança per a l'obtenció de la millor qualitat de vida possible.

L'amic Candi va ser un estricte defensor de la igualtat d'oportunitats entre totes les persones. Ell que es sabia desigual, per les seqüeles d'un absurd accident en plena joventut, va lluitar tota la seva vida per la igualtat. Un home d'ideari progressista que en la seva acció explicitava el seu pensament. Del nostre amic Candi vaig aprendre, tots ho varem aprendre, que tots tenim limitacions, i que és responsabilitat de tota la societat, oferir les oportunitats necessàries per poder fer real la igualtat per la qual ell va lluitar sempre. Estimat Candi, la Medalla de la Ciutat, que avui t'oferim a títol pòstum, és poc com a recompensa de tota una vida dedicada als altres. Però el teu record, el teu exemple i el teu mestratge ens acompanyaran sempre.

Maria del Carme Valls i Farrà, és una lleidatana que als tretze anys ja dirigia música. La seva és tota una vida dedicada al cant, destacant la seva excel·lent veu de soprano; amb una dedicació especial al cant coral, en el que ha desenvolupat una llarga trajectòria docent amb la creació i direcció de la Coral Shalom, creada ara fa trenta cinc anys, amb la qual ha fet, i fa, gires de concerts a Catalunya i a ciutats europees de Bèlgica, França, Holanda, Alemanya, Luxemburg, Itàlia, Hongria i Portugal; col·laborant amb l'Institut de Ciències de l'Educació de la Universitat de Lleida i de la Universitat de Balears; i participant en els cursos internacionals de música de l'Orfeó Lleidatà i amb Joventuts Musicals.

Ha estat professora de cant de l'escola Municipal de Música de Balaguer i del Conservatori Professional e Música de Lleida. Ha cantat com a solista en nombrosos recitals i, acompanyada per orquestra, en oratoris, misses i òperes en forma de concert. Recentment ha gravat un disc per a la productora Columna. L'amiga Carme Valls ha utilitzat tots els mitjans al seu abast per a difondre la música i el cant. En els darrers dos anys ha posat en marxa un nou programa de difusió musical de gran impacte, en aquesta ocasió en els carrers i places de Lleida, amb el nom de Musiquem Lleida, com a manera d'acostar la música a lleidatanes i lleidatans. Aquesta dedicació constant a promoure la música a Lleida l'ha fet mereixedora de la Medalla de la Ciutat al Mèrit Cultural. Carme, que per molts anys puguis seguir realitzant aquesta tasca meravellosa que a tots ens omple el cor de joia.

Una de les persones que més ha fet per la cultura a Lleida és l'editor Lluís Pagès. El primer llibre de Pagès editors va ser publicat l'any 1987. Passat aquests més de vint anys, l'editor ha publicat més de 2.000 llibres, la majoria en llengua catalana. Amb la seva editorial, Lluís Pagès ha situat Lleida en un lloc molt destacat de la producció de llibres en català a Catalunya. Cal destacar que un bon nombre dels seus autors, més de 400, són d'origen lleidatà, de manera que ha contribuït de manera decisiva a donar a conèixer els nostres creadors literaris, tant en narrativa, com en poesia i en assaig.

Lluís Pagès ha posat en marxa tot un seguit de col·leccions literàries per donar a conèixer la nostra història i els seus personatges més destacats. Vull destacar la magnífica Història Gràfica de Lleida, una de les primeres grans obres que va editar i que encara està vigent; la col·lecció La Banqueta, que en col·laboració amb la Paeria ha publicat 36 volums de temes locals, la col·lecció Guimet, d'autobiografies de lleidatans que ha superat el centenar de títols; i la gran Història de Lleida, en nou volums, que ha posat al nostre abast.

La seva tasca editorial l'ha portat a l'exercici de diferents responsabilitats en l'àmbit de l'edició catalana. Home inquiet i actiu, apassionat per la nostra cultura, ha treballat intensament en la Institució de les Lletres catalanes i en la promoció de la Setmana del Llibre Català. Com a vicepresident del Gremi d'Editors de Catalunya i President de l'Associació d'Editors en Llengua Catalana ha estat membre de la comissió executiva de "Cultura Catalana Frankfurt 2007" que ha projectat arreu la nostra cultura i, també, la que es fa des de Lleida.

Tota aquesta ingent tasca fa que Lluís Pagès s'hagi fet mereixedor de la Medalla de la Ciutat al Mèrit Cultural. Felicitats, amic, Lluís. Desitjo que per molts anys puguis seguir sent aquest referent de la nostra cultura des de Lleida.

Lleida, 9 de maig de 2008.

Àngel Ros i Domingo

Alcalde de Lleida